

Jaunasis gyvulininkystės darbuotojas

Jau penkis metus kiaušinių šėrė „Stalino keliu“ kolūkyje dirba komjaunuolė Eirosinija Kiseliovaitė. Praeitais metais ji nupenėjo 99 bekonus. Už šiuos pasiekimus kolūkio valdyba ją premijavo 83 kilogramų svorio bekonu. Šių metų pradžioje dalyvavo trečiajame respublikiniame jaunųjų gyvulininkystės darbuotojų sąskridyje Vilniuje. Čia ji buvo premijuota pirmąja premija 1.000 rublių.

Šiais metais Eirosinija Kiseliovaitė įsipareigojo atpenėti ne 99, o 160 bekonų. Kolūkio visuotiniame susirinkime Kiseliovaitės kandidatūra buvo vieningai iškelta į rajono Tarybos deputatus.

Rūpinimasis gyvulininkystės išvystymo bei jos produktyvumo pakilimu yra labai svarbus visų komjaunimo organizacijų uždavinys.

Kai kurios rajono komjaunimo organizacijos šio reikalo skyrė daug dėmesio. Čia mes pasišildamos nuolatiniam darbu į gyvulininkystės fermas geriausius komjaunuolius.

Komjaunuolė Vita Gužaitė, anksčiau dirbusi Rokiškio kultūros namuose, su komjaunimo keliu pradėjo dirbti Salomėjos Nėries vardo kolūkio kiaušinių fermos vedėjos pareigose. Palyginti per trumpą jos vadovavimo fermos darbui laiką jaučiamas padėties pagerėjimas.

Sąžiningai atlieka karvų melžėjos pareigas komjaunimo pasiuntinė Na. Bagashevaitė, dirbanti „Ragelių“ kolūkyje. Tokių pavyzdžių yra ir daugiau.

Bet paimekime „Socializmo keliu“ ir „Aušros“ kolūkių komjaunimo organizacijas. Padėtis gyvulininkystėje yra bloga ir ji tęsiasi jau eilę metų. Ką gi padarė kolūkio komjaunuoliai? Ogi visai nieko. Į gyvulininkystės fermas nebuvo pasiųstas nė vienas komjaunuolis.

Pasitaiko dar ir tokių faktų, kada komjaunimo organizacijos atitrūksta

nuo jaunimo, dirbančio fermose, kai apsiribojama tik atskirų rezultatų užrašymu arba vieno kito fakto iškėlimu sieninėje spaudoje.

Tą galima pasakyti apie Salomėjos Nėries vardo kolūkio pirminę komjaunimo organizaciją. Kolūkyje nemažas skaičius merginų dirba fermose ir čia yra puiki darbo dirva.

Prieš tris mėnesius pradėjo dirbti fermose merginos: Genė Gužaitė, Lionė Grigaitė ir kt. Neįprastas darbas žinoma sekėsi nelengvai. Atrodo, komjaunimo organizacija turėjo labai daug joms padėti, paaiškinti. Deja, to nebuvo padaryta.

Nematydamos iš niekur jokios paramos karvų melžėjos D. Kalvelytė ir S. Klisytė melė darbą gyvulininkystėje.

Kolūkio mokyklos salėje dažnai buvo rengiami vakarai, kuriuose linksmindavosi komjaunuoliai, kai tuo tarpu dauguma gyvulininkystės darbuotojų neturėdavo laiko ateiti į vakarus ar pan.

Kodėl gi komjaunuoliai negalėjo ateiti į fermą padėti greičiau pašerinti gyvulius, o paskiau drauge nuelti į pasilinksminimą. Taip padaryti buvo galima, bet trūko komjaunuoliškos ugnelės ir organizuotumo.

Kolūkio valdyba išskyrė puikias patalpas gyvulininkystės darbuotojų poilsio praleidimui. Deja, šios patalpos neapipavidalintos. Komjaunimo organizacija ir jos sekretorė Dimitrijeva galėtų papuošti patalpas plakatais, portretais, išleisti slenlaikraštį arba kovos lapelius, įsteigti rodiklių lentą. Tada kiekvienas gyvulininkystės fermų darbuotojas matys, kad jų darbai skiriamas dėmesys, jais rūpinamasi.

Atydziai rūpinis jaunaisiais gyvulininkystės darbuotojais, padėti jiems—svarbus ir garbingas kiekvieno komjaunuolio, kiekvienos komjaunimo organizacijos uždavinys.

Mergaitės gyvybė išgelbėta

Į Černovicų geležinkelio ligoninę atėjo Largas stoties svėrėjas P. I. Kucas, kad kartu su savo žmona padėtų chirurgams, terapeutams ir medicinos seserims už jų dukters Liusės išgelbėjimą.

Liusė—8 metai. Praėjusių metų pavasarį ji kartu su vyresnio amžiaus vaikais šokinėjo per laužą. Netyčia mergaitė įvirto į ugnį. Išsisine žaizda tapo du trečdaliai mergaitės kūno, kai ji buvo atgabenta į Černovicus. Atrodė, kad vaikas nešvengiamai

mirs. Tačiau tarybiniai medicinos darbuotojai panaudojo naujausius gydymo metodus: kraujo perpylimą, antibiotikus, fiziologinius tirpalus, odos persodinimą, fizioterapiją. Pirmąją mergaitės buvimo ligoninėje laiką jie pamatinomis budėjo prie jos lovos išsisine paras. Bendras gydymo kursas truko 8 mėnesius.

Medicinė apžiūra darbar nustatė, kad Liusė visiškai sveika, palatpsniui išnyks jos odoje ir apdegimo pėdsakai. (TASS-ELTA).

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

EINA NUO 1944 METŲ

RINKIMAMS ARTĖJANT

De Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1957 m.
vasario mėn.
24 d.
SEKMADIENIS
Nr. 16 (1552)

Katna 15 kap.

Už geriausius rodiklius, pasiektus išvežant į laukus durpes ir mėšlą, į rajoninę Garbės lentą įrašomi:

K O L Ū K I A I

„Šetekšna“ (pirmininkas A. Macijauskas).

„Atžalynas“ (pirmininkas L. Piskarskas, žemės ūkio specialistas Motiejūnaitė).

Kartojamos senos klaidos

Daug vargo turėjo „Pergalės“ kolūkis praėjusį pavasarį. Dėl suvėlinto inventoriaus remonto vėlavosi lauko darbai.

Iki pavasario lauko darbų laiko liko nedaug. Inventoriaus remontas atliktas tik dviuose brigadose. Trečiojoje laukininkystės brigadoje remontuoti inventoriai buvo pradėtas vos vasario 21 d.

Didelė kaltė už tai tenka kalviui Pranui

Masiuliui. Kalvis Masiulis per visą žiemą daugiau dirbo privatiems asmenims, o ne kolūkiui. Už pinigus, kurie įplaukdavo į jo kišenę, darydavo kapams aptverti tvoreles, mieste gyvenantiems piliečiams kaustydavo arklius, kaip Giedraičiui ir kt.

Tokiais Mastulio „darbeliais“ kolūkio valdyba susirūpino tik dabar ir pastenkinio apsvarydama jį savo posėdyje.

Pavasaris nelauks, kada „Pergalės“ kolūkis atremontuos visą inventorių, jis jau čia pat. Pernykštės klaidos neturėtų būti kartojamos. Žiemą praleistas veitui dienas reikia išlyginti dabar. Reikia atminti, kad pavasario lauko darbuose suvėlinta diena rudeni virs savaitė.

Todėl visas inventorius turi būti pilnai paruoštas lauko darbams. R. Biržaitis

BRIGADININKAS JUOZAS MIKALAIČIŪNAS

Paprastas, kuklus, Juozas Mikalaičiūnas sugebėjo organizuoti žmones, įkvėpti juos. Ir, lai pamatę, kolūkiečiai netrukus išrinko Juozą Mikalaičiūną IV laukininkystės brigados brigadininku.

Ir jie neapsiriko. Jau pirmosiomis dienomis Juozas Mikalaičiūnas parodė save, kaip sumanus kolūkinės gamybos organizatorius. Puikus Mikalaičiūno charakterio bruožas—jo mokėjimas dirbti su žmonėmis. Štai ką pasakojo viena IV brigados kolūkietė:

— Sunku nepaklaustyti mūsų Mikalaičiūno. Jis niekad nešaukia, nesiplūsta, o taip prieina prie lavės, kad iš karlo už širdies sugriebia. Gražiai žmoniškai. Na, ir kaip jo nepaklausysi? Palieki visus darbelius ir bėgi ten, kur nurodo brigadininkas.

Juozas Mikalaičiūnas reiklus sau ir žmonėms. Ir tai nulėmė ūkinį darbų pasisekimą jo bri-

gadoje. IV-ji brigada pirmoji „Artojo“ kolūkyje nuėmė visą derlių, nepalikto lauke nė vieno aro bulvių, cukrinių ir pašarinių runkelių.

Apie sunkų varginantį gyvenimą buržuazijos valdymo metais Juozas Mikalaičiūnas nemėgsta kalbėti. Dvylika hektarų žemės ir gausi šeima—štai ką prisimena brigadininkas. Dirbo, plūšo, prakaitavo Mikalaičiūnai, bet geresnio gyvenimo ir neįstengė sukurti. Tik kolūkinė santvarka atnešė tai, apie ką svajojo Juozo tėvas.

Dabar Juozas gyvena su motina ir dviem seserimis. Ir gyvena neblogai. Dirba tryse, o darbdienis metai iš metų darosi svaresnis. Jei 1955 metais už darbdienį gavo po 1,2 kg, tai už 1956 metų išdirbtus darbdienius gaus jau po 2,5 kg. Gyventi galima!

Praėjusiais metais IV-ji brigada tame pat plote grūdų išaugino du kartus daugiau, negu

Susitikimas su kandidatais

Panemunėlio septynmetės mokyklos salėje įvyko rinkėjų susitikimas su kandidatais į rajono Tarybą drg. Poliakovą bei kandidatais į apylinkės Tarybos deputatus.

Mokyklos direktorius drg. Vaineliūnas pasakojo Panemunėlio tarybinio ūkio direktoriaus, kandidato į rajono Tarybos deputatus drg. Poliako biografiją.

Po to pasisakė kandidatai į apylinkės tarybos deputatus drg. drg. Čiplys, Tamoševičius, Buivydattė ir kt.

Pabaigoje tarybinio ūkio meno sąviveiklininkai parodė Žemaitės komediją „Apsiriko“.

V. Čypas

„Duoktško“ kolūkyje įvyko rinkėjų susitikimas su kandidatais į rajono DŽD tarybos deputatus drg. Bujanausku.

Su kandidatu į rajono Tarybos deputatus drg. Stanliu susitiko „Gegužės Pirmosios“ kolūkio rinkėjai.

H. Vikas

Ruošiasi sėjai

Naujas darbo dovanas rinkimų garbei ruošia „Jaunosios gvardijos“ kolūkio antros laukininkystės brigados nariai. Ruošdamiesi pavasario sėjai jie sparčiai remontuoja inventorių.

Sąžiningai dirba kalvis K. Čepukas. Jau atremontuota didesnė dalis plūgų, akėčių ir kito žemės ūkio inventoriaus.

G. Pipinys

1955 metais. Vidutiniškai iš 1 ha rugių buvo gauta 8,9 cnt, žeminių kviečių—7,7 cnt, vasarinių kviečių—7,2 cnt, avių—10,3 cnt. Gausus buvo bulvių, cukrinių runkelių derlius. Dvigubai daugiau išauginta linų. Ir vėl rajoninėje parodoje buvo eksponuojami IV brigados rugiai ir kviečiai.

Tvirtai, patikintai žengia į priekį „Artojo“ kolūkio žemdirbiai. Jau ruošiasi artėjant pavasariui. Ir darbe pirmąją brigada, kuriai vadovauja Juozas Mikalaičiūnas. Šioje brigadoje jau visas inventorių atremontuotas, paruoštas darbai. Nežiūrint nepalankių oro sąlygų, ti laukus vežamas mėšlas.

Gerbia ir myli kolūkiečiai savo brigadininką. Todėl visai prantama, kodėl „Artojo“ kolūkio žemdirbių Tarybos deputatus išle Juoza Mikalaičiūnas. Nėra abejonės, kad rinkimų dieną jie vien gal atiduos už jį balsus. P. Rudelis

Toliau vystyti visuomeninę gyvulininkystę, nesitaikstyti su tinginiais

Iš „Gegužės Pirmosios“ kolūkio ataskaitinio susirinkimo

1956 metais nepriekaištingai padirbėjo „Gegužės Pirmosios“ kolūkio žemdirbiai. Žemės ūkio artelės valdyba ir pirmininkas Milaševičius daugiau giltnosi į kolūkio ekonomiką, mobilizavo kolūkiečius sėkmingam partijos ir vyriausybės nutarimų įgyvendinimui. Kolūkyje iš hektaro beveik dviem centneriais gautas didesnis grūdinių kultūrų derlius, sukurtas stambus pašarų bazė, sėkmingai buvo nuimti šakniavaisiai, kas užtikrino tolesnį visuomeninės gyvulininkystės vystymą. Kolūkio valdyba teisingai taikė materialinio paskatinimo priemones tiek laukininkystės, tiek gyvulininkystės darbuotojams.

Tačiau ataskaitinio susirinkimo metu iškilo opus klausimas. Dauguma kolūkiečių kritikavo valdybą už paskatinimo priemonių taikymą gyvulininkystės darbuotojams, norėjo sumenkinti jų atsakingą darbą. To išdavoje, pasirodė, kad kolūkio valdyba per mažai dirba su kolūkiečiais, aiškindama Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimus, nesupatindino jų su visuomeninės gyvulininkystės reikšme kolūkio ekonomikai, negretino šio klausimo su laukininkystės brigadų dirbančiais.

Ką gi davė mėsos ir pieno gamyba kolūkiui? Praėjusiais metais klaukčių ferma atpenėjo ir valstybei pristatė 163 bekonus, iš kiekvienos karvės vidutiniskai buvo primelžta 1.100 kg pieno, iš kiekvienos vištos buvo gauta po 102 kiaušinius. Gyvulininkystės produkcija buvo pilnai atsiskaityta už grūdų paruošas. Visa tai įgalino kolūki apsirūpinti savo aukštos kokybės sėkla, sudaryti nedalonus fondus, išskirti koncentruotus pašrus tolesniam gyvulininkystės vystymui ir pakelti kolūkio darbdarbių vertę iki pusantro kilogramo.

Materialinio suinteresuotumo taikymas dar labiau pakėlė gyvulininkystės darbuotojų aktyvumą. Štai, pavyzdžiui, š. m. vasario 15 dieną iš kiekvienos karvės primelžta po 297 kg pieno kas 94 kilogramais viršija pieno primelžimą per tą patį laikotarpį 1955 metais. O pirmaujančios melžėjos Janina Juzelskytė, Ona Bražiūnaitė iš kiekvienos karvės jau primelžė po 334–353 kg pieno. Kolūkio melžėjos įsipareigojo viršyti rajono planinę užduotį ir gauti iš kiekvienos melžiamos karvės balandžio 1 dieną nemažiau 400 kg pieno. Ir tas kaip tik rodo, kad šiais metais, toliau vystydami visuomeninę gyvulininkystę, kolūki pasiekė dar geresnių rezultatų.

Kolūkio valdybos pirmininkas P. Milaševičius ataskaitiniame pranešime teisingai kritikavo darbo drausmės pažeidėjus. Kolūkyje gausu sąžiningų ir atsidavusių visuomeniniam darbu žmonių. Antai kolūkiečio Juzelskio šeima praėjusiais metais išdirbo 2.016 darbdarinių, Jakubonio šeima—2.071 darbdarinių. Gerai dirbo kolūkiečiai Pernašas, Kepalas ir kiti, savo sąskaitoje turintieji po 400–500 darbdarinių.

Tačiau kolūkyje dar yra ir išlaikytinių, vengiančių kolūkinės gamybos. Štai jauni 28 metų vyras Tumas ir Vigėlis teturi vos po 80–90 darbdarinių, o Pranė Paršukaitė—didžiausia žemės ūkio artelėje tinginė: ji neišdirbo nei vieno darbdarinio. Šiais metais kolūkiečiai ir valdyba privalo pasmerkti tokių bedarbių elgesį. Kovoiant su tinginiais ir darbo drausmės laužytojais būtina taikyti griežčiausias priemones: kolūkio transporto ir traukiamosios jėgos aprėbimą, pasodybinių sklypų atėmimą ir net šalinimą iš kolūkio. „Gegužės Pirmosios“ kolūkio valdyba ir kolūkiečiai yra pajėgūs visiems žemės ūkio klausimams spręsti. Būtina ir toliau stiprinti kovą už kolūkio ekonomikos pakėlimą, už tvirtos pašarų bazės sudarymą bei kolūkiečių materialinės gerovės kėlimą.

B. Vaitkus

MOKYMO TEMOMIS

VAIKŲ AUKLĖJIMAS

Vaikų auklėjimas — svarbi mūsų gyvenimo sritis. Mūsų vaikai—tai būsimieji mūsų šalies piliečiai ir pasaulio piliečiai. Jie kurs istoriją. Mūsų vaikai turi užaugti pavyzdینگais piliečiais, gerais tėvais ir motinomis. Bet ir tatai dar ne viskas. Mūsų vaikai — tai mūsų senatvė. Geras auklėjimas — tai mūsų laiminga senatvė, blogas auklėjimas — būsimas vargas, tai mūsų ašaros, tai — mūsų kaltė prieš kitus žmones, prieš visą šalį. Mieli tėvai, pirmiausia jūs visada turite atsiminti šio dalyko didį svarbumą, savo didelį atsakingumą už jį. Tėvai turi ne tik užauginti savo vaikus, bet ir juos turi išauklėti, tai yra įdegti į jų širdis tauriausias žmogaus charakterio savybes.

Tačiau gerai, normaliai auklėti vaiką yra daug lengviau, negu perauklėti. Gerai auklėti tai džiugus, laimė teikiančias darbas. Jeigu jūsų vaikas buvo auklėjamas netinkamai, jeigu jūs ką nors praeitose, mažai apie jį galvojote, apleidote vaiką, tada jau daug teks padirbėti — taisyti. Ir štai, tas taisyti, perauklėjimo darbas jau ne toks lengvas dalykas. Perauklėjimas reikalauja daugiau jėgų, daugiau žinių, daugiau kantrybės, o visa tai ne kiekvienas tėvas turi. Jei tėvai nesugeba perauklėti, tada tenka juos slusti į kolonijas.

Kyla klausimas, kada reikia pradėti perauklėti? Viena motina pasiskundė daktarui psichologui, kad ji negali su savo vaiku susitvarkyti. Toks neramus, irzlus, pilnas visokių kaprizų. —Kiek metų turi jūsų vaikas? —paklausė daktaras. —Jau devyni mėnesiai, — atsakė motina. —Per vėlu. Išėina, kad reikia pirmiausia būti pačiam išsiauklėjusiam, jei nori auklėti kitą. Vaikus auklėti ne kiekvienas sugeba. Tam reikia žinių. Tos žinios reikalingos kaip oras, kaip pagrindinė reikmė, kurios nepatenkinus, tėvai negalės atlikti savo svarbiausios pilietinės pareigos socialistinei visuomenei, o taip pat neturės tos laimės, kurią gali jiems teikti vaikų auklėjimas. Yra tėvų, kurie galvoja, kad reikia tik rasti kažkokį gudriausią vaikų auklėjimo receptą, ir darbas bus atliktas. Jų nuomone, jei tą receptą duotum į rankas tikriausiam tinginiui, tai jis tuo receptu išauklėtų darbus žmogų; jei jį duotum sukčiui, receptas padėtų išauklėti dorą pilietį, melagio rankose receptas taip pat padarytų stebuklą, ir vaikas užaugęs būtų teisingas. Tokių stebuklų nebūna. Jokie receptai nepadės, jei pati auklėtojo asmenybė turi didelių trūkumų. Pats svarbiausias ir lemiamasis dalykas yra jūsų paties elgesys. Nemanykite, kad auklėjate vaiką tik tada, kai su juo kalbate, jį pamokote arba jam įsakote. Jį auklėjate kiekvienu gyvenimo momentu, netgi tada, kai jūs nėra namie. Kaip jūs ren-

glatės, kaip kalbate su kitais žmonėmis ir apie kitus žmones, kaip džiaugiatės ir liūditės, kaip elgiatės su draugais ir priešiniais, kaip juokiatės, kaip skaitote laikraštį, — visa tai turi didelę reikšmę. Tėviškas reikšmingumas sau pačiam, savo šeimos gerbimas, kiekvieno savo žingsnio kontrolė — štai pirmasis ir pats svarbusis auklėjimo metodas! Ši sunkų ir atsakingą auklėjimo darbą šalia tėvų atlieka ir mokykla. Tačiau kasdieninė praktika parodo ir įtikina pedagogus, kad daug nereikalingo ir kartais bergėdžio darbo jiems tenka padėti perauklėjant mokinius, jeigu jų nesugebėjo išauklėti tėvai. Vienas jaunuolis pakliuvęs į kalėjimą sušuko: „Mama, mami mane baumei, mane baumei tvarkos, aš nebūčiau čia pakliuvęs“.

Pagaliau, kas iš to, kad jūsų vaikai bus mokyti, jeigu jie neturės tinkamo išauklėjimo. Tėvai, labiau susirūpinkite savo vaikų auklėjimu, dažniau lankykite mokinių tėvų susirinkimus, mokyklą, dažniau kreipkitės į klasių vadovus bei mokytojus prašydami reikiamos pagalbos bei patarimo. Šeimos ir mokyklos bendradarbiavimas auklėjant jaunąją kartą yra labai svarbus. V. GARGASIENĖ Kamajų vid. m-los mokytoja

...

...

Apie buržuazinę ir socialistinę demokratiją

Ar jūs galite pasakyti, kiek iš muilo gabalo galima gauti muilo burbulų? Nel Negras Džonas Raitas taip pat nežinojo, ką atsakyti į tokią klausimą. Ir to pakur kad jam būtų pasakod: Džonai Raitai, nors ors ir Amerikos pilietis, oet nesate vertas dalyvauti Jungtinių Ameriprezen-

Tapti Amerikoje rinkėju ne taip jau lengva. Čia yra daugiau kaip 50 įvairių rinkiminių cenzų, t. y. apribojimų. Ir jų tarpe net toks, kuris leidžia išbraukti iš sąrašų buržuazijai nepatinkamus rinkėjus dėl jų „blogo būdo“. Penklasdešimt cenzų — tai penklasdešimt kliūčių eškekčiais nuklotame Amerikos rinkėjo kelyje. Toli gražu ne kiekvienam rinkėjui pavyksta praeiti šį kelią, kad atsidurtų, pagaliau, prie rinkiminių urnos. Ir nenuostabu, kad 1956 metų prezidento rinkimuose iš 103 milijonų piliečių, kurie sulaukė rinkėjų amžiaus, balsavo tik apie 62 milijonus žmonių, tai yra 60 procentų. Tokte yra tikrovėje visuotiniai rinkimai

Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Imperialistai uoliai stebi, kad masės nematytų buržuazinės demokratijos užkulisių, o nuolat žiūrėti į jos paradinį fasadą. Tam tikslui imperializmo ideologai, įgudę apgaudinėti mases, visatp giria „vakarų gyvenimo būdą“, „laisvąjį pasaulį“ ir t. t. Visa tai gausiai atmelžiama šmelžtais, nukreiptais prieš mūsų socialistinę demokratiją, prieš tarybinę santvarką. Tačiau demokratijos esmę sudaro juk ne stambios frazės ir formalūs požymiai, o tai, kam iš tikrųjų tarnauja politinė valdžia, kieno valią ir interesus ji išreiškia. Buržuazinė demokratija tarnauja išnaudotojų klasių interesams ir yra jų viešpatavimo įrankis. Tai yra, kaip

sakė V. I. Leninas, „drabužis grobuoniui“, drabužis, kuris pridengia kapitalo viešpatavimą. Tarybinė, socialistinė demokratija, priešingai, yra demokratija darbo žmonėms. Ją sukūrė liaudies revoliucinės kurybos jėga, ji tarnauja liaudies interesams, yra gyvas tikrosios liaudies valdžios įsikūnijimas. Imperializmo trubadūrai kapitalistinį pasaulį vadina ne kitaip, kaip „laisvuojų pasauliu“. Buržuazinė laisvė iš esmės yra laisvė kapitalistams išnaudoti darbo žmones ir gauti vis daugiau pelno. Šią mintį su cinišku atvirumu išreiškė stambiausios karinės kampanijos „Dženerali motors“ buvęs prezidentas ir dabartinis JAV gynybos ministras Č. Vilsonas. „Visa tai, kas naudinga „Dženerali motors“, — pareiškė jis, — naudinga Jungtinėms Amerikos

Valstybėms“. Vadinas, monopolistinės buržuazijos interesai ir yra amerikinės valstybės interesai. Kam gi tada plepėti apie „neklasinę“ ir „visuotinę“ Vakarų demokratiją? Tikroji laisvė yra ten, kur vienas žmogus neišnaudoja kito, kur panaikinta nacionalinė ir kolonijinė prespauda, kur pati liaudies tvarko valstybę, nulemia jos likimą. Kaip tik šitokia laisvė yra mūsų šalyje, Tarybų valdžios sąlygomis. Žinoma, tarybinės valdžios organų darbe yra nemaža trūkumų, o kartais ir biurokratinis iškreipymų. Darbo žmonės griežtai kritikuoja šiuos trūkumus ir kaip tikrieji šalies šeiminkai reikalauja juos pašalinti ir pagerinti darbą. Bet kartu kiekvienas mūsų pilietis supranta, kad Tarybų valdžia — jo tikroji valdžia.

O ten, Vakaruose, demokratija darbo žmonėms iš esmės yra tai, kad vieną kartą per ketverius metus rinkiminės apgaulės ir melagingos agitacijos sąlygomis būtų įmestas į urną biuletenis vieno ar kito įprastinio buržuazijos kandidato naudai, o po to vėl būtų velkamas kapitalo valdžios jungas. Priešingai, Tarybos duoda galimybę liaudies masėms nuolat ir betarpiškai dalyvauti valstybės valdyme, politiniame gyvenime, vadovauti ūkinei ir kultūrinei statybai. Tai rodo jau tas faktas, kad į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas išrenkama daugiau kaip pusantro milijono darbininkų, kolūkiečių ir inteliģentų. Mūsų valstybės valdžios organų — nuo žemiausių iki aukščiausių — sudėtis pilnutinai atspindi tikrai demokra-

KORESPONDENTAI MUMS RAŠO

Daugiau vietinio kuro—durpių

Kiekviena diena pas mus auga pramonės įmonių bei gyventojų poreikiai kuroi. Jiems patenkinti mūsų respublikoje nuolat plečiama durpių—svarbiausios pas mus kuro rūšies—gamyba.

Didinant durpių gamybą nemaža padaryta Rokiškio durpynų kontoros kolektyvo. Lyginant su ankstesniais metais, durpių gamyba padidėjo daugiau kaip 3 kartus. Tačiau pilnai aprūpinti durpėmis įmonės ir gyventojus dar nepajėgime. Didesnį sunkumą susidaro tolimiesiems nuo durpynų rajonams, kaip Pandėlio ir Dusetų, kurie vežasi durpes iš Rokiškio rajone esančių Sacharos ir Čelkių durpynų. Dėl to žymiai padidėjo durpių savikaina. Siekiant palengvinti gyventojų ir įmonių aprūpinimą durpėmis yra pradedami naudoti nauji durpynai. Pernai metais buvo pradėtas naudoti Minkūnų durpynas Dusetų rajone, kuriame šiemet bus pagaminta 9.000 tonų durpių.

Kiekvienai metal plečiama durpių gamybos mechanizacija. Pavyzdžiui, šiemet Čelkių durpyne pradės dirbti durpių gamybos agregatas „BEP-2“, kurio gamybinis pajėgumas yra dvigubai didesnis už ankstesnius.

Be to, įsivainius naują agregatą atsipalaiduos žymus skaičius žmonių. Juos bus galima panaudoti kitoms darbams. O tai padės sumažinti durpių savikainą.

Iki šiol iš durpių kolėjų durpės į laukus buvo vežamos rankiniu būdu. Šiemet šiam darbui bus panaudoti gauti dizeliniai varikliai.

Panaudojus mechanizmus, pagerinus darbo organizaciją Rokiškio durpynų kontoros darbuotojų kolektyvas žymiai pagerins durpių gaminių kokybę, sumažins jų savikainą, o kartu sugebės geriau patenkinti gyventojų poreikius kuroi.

J. JONIKAS
Rokiškio durpynų kontoros ekonomistas-
planuotojas

Iš mokyklų praneša...

Panemunėlio vidurinėje mokykloje meno saviveiklos būrelis repetuoja V. Rozovo keturių veiksnių pjesę „Jos draugai“.

Toje pačioje mokykloje pradėjo veikti foto mėgėjų būrelis.

A. Lenksys

Duokiškio vidurinėje mokykloje prasidėjo trijų mėnesių laiko, švaros ir tvarkos konkursas. Iškovojusieji pirmąsias vietas dalyvaus eilėje ekskursijų.

Mokykloje pasibaigė stalo teniso varžybos. Pirmąją vietą užėmė aštuntos klasės sportininkas Lapinskas, antroje vietoje liko septintokas Kuitys.

S. Matukas,
R. Kamarauskas

Šiltai sutiko Salomėjos Nėries vardo kolūkio žemdirbiai Ragelių septynmetės mokyklos meno saviveiklininkus. Kolūkiečiams buvo parodyta vieno veiksmo pjesė „Adas viską žada“. Kolūkiečiai karštai padėjo moksleiviams.

A. Kaivelis

Dar rudeniį buvo daug kalbėta apie Rokiškio I-mos vidurinės mokyklos gamybinės brigados įsteigimą „Pergalės“ kolūkyje. Tačiau apart kalbų nieko nepadaryta. Dabar labai pats laikas vežti į brigadai išskirtą žemės sklypą mėšlą, durpes, pelenus ir atlikti kitus darbus. Laikas baigti su šiuo nerangumu ir žodžius paremti darbais.

J. Kupstys

Ten, kur krykščia vaikystė

(Reportažas)

Dažnai galima sutikti tvarkingai išsiriikiavusių vaikų namų auklėtinių būrelius, auklėtojų priežiūroje traukiančius šallgatvius suspažinti su miestu, gatvėmis, vykstančiomis statybomis, miesto apylinkėmis, miestams žmonės mandagiai užleidžia vietą ir ilgai palydi šiltais žvilgsniais mažuosius, nutolstančius nuo žmonių marga gatve, kuriems ne kartą plojo švenčių bei iškilnių metu, atliekant meninę dalį...

Popietis. Vaikų namuose viešpatuoja tylą. Mažieji gyventojai, sočiai papielavę, ramiai miega tvarkingai išsiriikiuotose lovutėse... Su vaikų namų direktore apžiūrėm kambarius, kuriuose vyksta užsiėmimai. Ant stalų sudėti piešimo sąsiuviniai, kurių lapai išmarginti įvairiausiais vaizdeliais, nupieštais nepatyrusios rankutės, į kuriuos žiūrėdamas negali nesidžiaugti, nes darbeliai atlikti su atsidėjimu ir melle, švariai. Spintučių lentynose snaudžia lėlės, įvairiaspalviai žaislelėliai, laukdami savo šeimininkų...

Direktorė Bantonienė papasakojo: vaikai pagal amžių suskirstyti į tris grupes, kurie turi atskirus žaidimų kambarius, miegamuosius. Darbas vedamas pagal griežtai nustatytą dienos režimą. Auklėtiniai, vadovaujant auklėms, mokosi gimtąją kalbą, skaituoti, dainuoti... Po užsiėmimų — pasivaikščiojimas, tačiau nebetikslis, kurio metu susipažįsta su miestu, apy-

linkėmis, jos gamta... Laikrodžio rodyklei padarius porą apsisukimų, pasigirdo vaikučių klegesys, niūniuojamos dainelės garsai. Netrukus nuo žingsnelių bildejo laiptai, vedantieji į užsiėmimų kambarį.

Kada mes užsukom pas vyresniuosius, mus sutiko dešimtys smalsių žvilgsnių. Akimirka trukus tyla ir — šeimnininkai, kurie ateinančiais naujais mokslo metais pirmą kartą atvers mokyklos duris, jau sakė eilėraščius, dainavo dainas...

Svajonių karalystėje

Vienas paskui kilą, pakildami iš už stalukų, pasakojo kuo jie svajonia būti. Štai Romualdas Jurgėlaitis nori tapti garvežio mašinistu, kad galėtų vesti pūkščiantį ešeloną, Vytukui Bartkui įdomiau valdyti pilno žirgų traktorių, Marytę Bajoraitę žavi medicinos sesers darbas, kitus — sluvėjo, mokytojo, mašinisto specialybės.

Keltolika kartų žali klevali numes vasarį rūbą, žiedlapiams nusnigs sodai ir gal būt prie ligonio, mokytojo staliuko, traktoriaus ar garvežio vairo palinks susirūpinę jaunuoliai bei jaunuolės, dabar karštai svajonia jais tapti. Ir jais taps, nes jie gyvena žemėje, kur svajonės įgyvendinamos tikrove!

Pas mažuosius

užsukom tuo metu, kai šie raudonskrusčiai, glaudžiu ratu apsupti auklėtoja ir susėdę ant kilimėlio, mokėsi naują dainelę. Patenkinant jų nuoširdų prašymą sėdome ant mažyčių kėdučių, o mažyliai, mane vadindami „dėde“ ir kaskart priteidami arčiau, pamažu įsidrąsino ir, mums prašant, Vytukas pirmas pradeda deklamuoti eilėraštį apie pikčiurną žiemužę. Po jo pakilo visų rankutės. Kiekvienas norėjo pasakyti kitokį eilėraštį. O kiek daug jie moka gražių dainelių apie švelniavilnius eriukus, taiką, apie laimingą vaikystę, už kurią nuoširdžiai dėkoja šlovingajai Komunistų partijai.

Akių žvilgsniais vaikučiai kvietė klauptis ant kilimėlio ir krykštauti drauge su jais, statyti iš kaladėlių pilis, šokišti lėles, drauge dainuoti, šokti...

Vaiduokliai dar ilgai šoko ir dainavo, džiaugėsi savo laiminga vaikyste. Ir krūtinę užlejo džiugus pasididžiavimas, kad jie ne našlaičiai, sektioja paskui buožės galvijų bandą suskirdusiomis kojom, neturi kur prisiglausti, namų štiumos, o vaikučiai, turį rūpestingą motiną, karštai mylinčią mažuosius, kuri vadinasi — Tarybine Tėvyne!

K. Pajuronis

NENULEISTI RANKŲ

Gerą iniciatyvą parodė „Jaunosios gvardijos“ žemės ūkio arklės saviveiklininkai aktyvindami savo veiklą.

Nesenai jie kolūkio nariams parodė Muchtarovo vieno veiksmo komediją „Draugai“. Geriausiai savo valdmenis atliko kolūkio

artistai A. Mulvinas, S. Burokaitė, B. Vaitkevičiūtė ir kt.

Kolūkiečiai linki saviveiklininkams ir toliau nenuleisti rankų, o toliau tobulinti atlikimo meistriškumą bei dažniau pasirodyti.

D. Čeponis

tinį tarybinės santvarkos pobūdį. Patminkime, pavyzdžiui, TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Jos deputatų tarpe — 318 darbininkų, 220 valstiečių ir 809 inteligentijos atstovai.

Bet reikalas liečia ne vien tik TSRS aukščiausiojo valdžios organo sudėtį. Visa Aukščiausiosios Tarybos veikla tarnauja liaudies interesams, išreiškia jos valią. Ryškus to pavyzdys — TSRS Aukščiausiosios Tarybos šeštiosios sesijos darbas. Jis kupinas rūpinimosi toliau stiprinti mūsų Tėvynės galią, geriau tenkinti darbo žmonių poreikius. Iš Aukščiausiosios Tarybos tritūnos jos deputatai išskėlė svarbius gyvenamųjų namų, komunalinių-buitinių pastatų, ligoninių ir mokyklų statybos išplėtimo klausimus, griežtai kritikavo atskirų ministerijų darbo trūkumus. Ir čia pat, sesijos

metu, TSRS vyriausybė priėmė eilę konkrečių nutarimų tais klausimais, kuriuos išskėlė deputatai. Tai ir yra mūsų tarybinė demokratija.

Nė vienas buržuazinis parlamentas negali pasigirti tuo, kad jis atstovauja darbo žmoniems. Patminkime, pavyzdžiui, JAV kongresą. Paprastai žmoniems jo durys visiškai uždarytos. Kongrese nėra nė vieno darbininko arba iš savo darbo gyvenančio fermerio. Čia posėdžiauja 138 bankininkai ir pramonininkai, 18 slambių žemvaldžių ir 279 politiniai veikėjai bei juristai, kurie tarnauja monopolijoms.

Dar ryškesnis pavyzdys yra JAV vyriausybės sudėtis. Į vyriausybę įeina septyniolika milijonierių. Kitus vadovaujančius vyriausybės postus užima taip pat kapitalistinių monopolijų statytiniai. Visi jie — „auksinio veršio“

tarnai, kurie pripažįsta tik biznio interesus, rūpinasi tik vienu — kapitalistų pelnu.

Tokie faktai aiškiai prieštarauja buržuazinei propagandai. Čia buržuaziniai propagandininkai griebliai naujo triuko: pasirodo, kad buržuazinės santvarkos demokratizmą sudaro jos daugiapartiškumas, ko nėra Tarybų Sąjungoje.

Tačiau gyvenimas įtikinamai parodo, kad partijų skaičius toli gražu nėra demokratiškumo matas. Konservatoriai ir leiboristai Anglijoje, respublikonai ir demokratai Jungtinėse Amerikos Valstybėse varžosi rinkiminėje kovoje už teisę turėti valstybinę valdžią, bet visiškai ne dėl to, kad būtų pakeista valstybės politika.

Be to, ir ne jie šią politiką nulemia, o finansiniai ir pramoniniai magnatai, kurių interesus jie vienodai uoliai gina.

Mūsų šalyje istoriškai susiklostė tokios sąlygos, kad liaudies priešakyje yra viena partija — Komunistų partija. Be to, mūsų šalyje nėra priešiškių klasių ir, vadinasi, nėra socialinio pagrindo būti įvairioms partijoms.

Mūsų liaudis be galo pasitiki savo brangiąja Komunistų partija. Ji tvirtai gina darbo žmonių interesus, atkakliai vysto socialistinę demokratiją ir tvirta ranka veda tarybinę visuomenę keliu į komunizmą.

U. Aleksandrovas

Naujas traktorius DET-250

Čeliabinsko traktorių gamykla pagamino naują 250 arklio jėgų galingumo traktorių su elektrine transmisija.

Prie traktoriaus įtaisytas buldozeris su 6 metrų ilgio peiliu. Elektrinė transmisija įgalina automatišką greičio prijungimą, priklausomai nuo judėjimo sunkumo, palengvina traktoristo darbą ir padidina mašinos gamybinį pajėgumą. Traktorius turi patogią kabiną, iš kurios galima žiūrėti į visas puses, o taip pat apšildymą ir ventiliaciją. Buldozerio valdymas hidraulinis iš kabinos. Pirmieji traktoriaus su buldozeriu išbandymai davė gerus rezultatus.

Naujas traktorius ras platų panaudojimą kelių statyboje ir kitur.

Nuotraukoje: naujas 250-jėgis traktorius su buldozeriu.

V. Georgijjevo (TASS) nuotrauka.

REPUBLIKOS KULTŪROS LOBYNUOSE

SENIAUSIAS LIETUVOS MUZIEJUS

Kasmet vasarą iš Vilniaus į respublikos rajonus vyksta mokslinės ekspedicijos rinkti medžiagos apie lietuvių tautos butį. Šių ekspedicijų dalyvių — etnografas domina ir retas priežodis, pasakytas sutiktos pasakotojos, ir puodžiūš dirbiniai, ir kaimo sluvinėtojos rankdarbio puikus raštas, ir nauja daina dainuojama kolūkinėse vestuvėse. Visur mokslininkai stengiasi gauti daugiau žinių apie tai, kaip vystėsi liaudies gamybinės jėgos, formavosi jos kultūra įvairiuose žmonių visuomeninių santykių etapuose.

Tokių ekspedicijų medžiaga — tai vertingi lobiai, kurie rūpestingai saugomi Lietuvos TSR Mokslų akademijos etnografijos muziejuje. Kiekvienas žmogus, aplankęs jo saugyklas ir, matydamas kaip tobulėjo darbo įrankiai, apžiūrėdamas liaudies meno kūrinius, namų rakandus ir drabužius, negali nejausti nuolatinio žmogaus minties žengimo pirmyn.

Ypatingo dėmesio objektams galėtų būti tautinių drabužių komplektai, skyrium imant, — dekoratyvinius audinius, kuriuos puošia spalvingi akį džiuginantys raštai. Kiek daug reikėjo

sumanumo, puošiant tokių ir linijų įvairumu pasižyminčiais ornamentais medines stakles, padarytas be drožtų ir geležinės vinių! Čia jau meistrų šikšmą pasiekta tobulo meno lygį ir šis menas labai įvairus. Jis pasireiškia ne tik ornamentuotų audinių spalvomis arba įmantriu įvairiaspalvių juostų pintiniu raštu; grožio, patvarumo ir patogumo siekimas lydi visą žmogaus darbą. Tuo muziejaus lankytojas nejuočiomis įsitikina pereidamas nuo vieno ekspozicijos prie kito, iš vienos salės į kitą. Liaudies tekstilė, keramika, medžio raižiniai, kuriais papuošta daug daiktų ir darbo įrankių, yra savotiški liaudies gyvenimo metraščiai. O mokslininkai — specialistai, sumaniai skaitydami juos, praturtina žinias apie savo tautos istoriją. Šiam tikslui ir tarnauja muziejaus kolekcijos. Jos yra nepaprastai įvairios ir labai vertingos.

Vienoje salėje po spintos stiklu matyti auksu išsiuvinėta Vilniaus stalių cechinė vėliava — jai apie 400 metų. Čia taip pat surinkti įvairūs Lietuvos amatininkų dirbinių pavyzdžiai — nuo masyvių kalvystės dirbinių

iki labai smulkių juvelirinių darbų. Štai didelė sunki spyna — viena tų spynų, kuriomis buvo uždaromi Vilniaus miesto vartai 1617 metais. Greta ant stalo — keletas įvairaus kalibro ketaus sviedinių. Tai — ketaus lydymo įmonės produkcija. Ši įmonė perdirdavo vietinę peliklų rūdą, kurios žymes etnografiškai rado Lietuvos pietryčiuose.

Yra muziejuje ir tokių ekspozicijų, kuriose tiesioginiai nesuliję su Lietuvos etnografija. Jų tarpe — Vilniaus istoriko Efstafijaus Tiškevičiaus radiniai surinkti jam keliaujant Nilo krantais pereito šimtmečio antroje pusėje. Tai — Egipto mumijos, keramika ir kiti daiktai, supažindinantys su senovės egiptiečių kultūra.

Daug įdomaus galima rasti tarp tūkstančių muziejaus ekspozicijų. Šis muziejus gyvuoja jau daugiau kaip 100 metų. Tai, kas čia surinkta per tą laiką, suteikė didelę paslaugą mokslininkams, meno darbuotojams. Muziejuje dažnai randa reikalingą pagalbą sprendžiant kūrybinius uždavinius artistai, režisieriai, dailininkai. Dažnai čia lankosi ir moksleiviai.

Ir kiekvienas, kam teko būti šiame lobyne, išsineša iš jo praturtintą naujomis žiniomis.

G. Taranovičius

PASIKALBĖJIMAI GAMTOS MOKSLO KLAUSIMAIS

Atmosfera ir jos tyrinėjimas

(Tęsinys iš Nr. 15 (1551))

Be šilumos pernešimo ir šilumos kontrastų iššūtimo, atmosfera atlieka nemažiau svarbų drėgmės pernešimo darbą.

Debesys ir krituliai susidaro tikrai žemutiname atmosferos sluoksnyje, kuris vadinamas troposfera. Virš troposferos, kuri sudaro visos atmosferos masės 70—80 procentų, yra stratosfera, kurioje beveik nėra drėgmės ir kur nesudaro debesys. Kuo aukščiau troposferoje, tuo žemesnė yra oro temperatūra, o stratosferoje ji iki didelių aukščių išlieka beveik pastovi.

Oro temperatūros kritimas troposferoje yra iš esmės susijęs su tuo, kad saulė pirmiausia įšildo žemės paviršių, nuo kurio šiluma plinta į viršų susimaišant orui. Stratosferoje yra kitokios sąlygos: oras ten yra toks retas, kad jo srovės judėdamos gali pernešti tik labai mažą šilumos kiekį.

Už stratosferos 80—90 kilometrų aukštyje, virš žemės paviršiaus, pra-

sideda jonosfera. Šio sluoksnio masė neviršij 1/10.000 visos atmosferos masės. Jonosfera turi ypatingų elektros savybių, kurios veikia į radijo bangų sklaidimą.

Nevertingas judančios atmosferos cirkuliacijos charakteris oro prognozės paruošimo metodus paverčia viena sudėtingiausių mokslo problemų.

Šiuo metu žemėje dirba tūkstančiai meteorologijos stočių. Tačiau jos yra labai netolygiai išdėstytos. Gyvenamose vietovėse stotys yra gana arti viena nuo kitos. Sunkiai prieinamose žemės rutulio vietose, Antarktidoje, Arktidoje, ekvatoriaus šalyse jų arba visai nėra, arba labai retai. Ypač mažai turime meteorologijos duomenų, liečiančių vandenynų platybes.

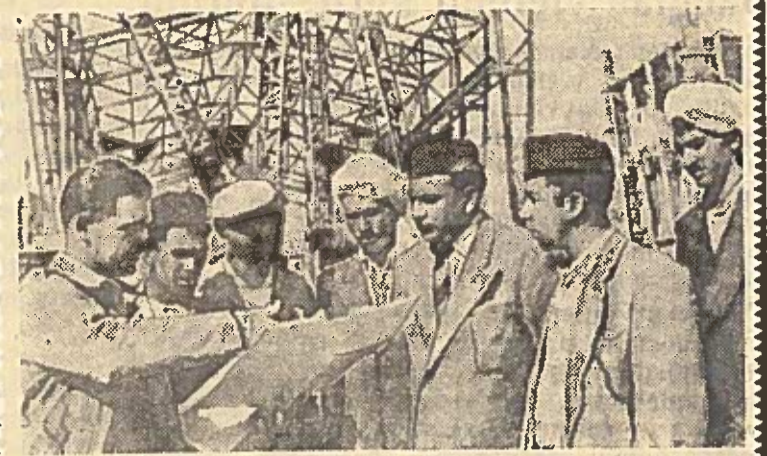
Tačiau esant net ir pakankamam tokių stočių tinklo tankumui mūsų žinios apie oro vandenyną liečiančių tikrai jo „dugną“ — arti žemės paviršiaus. Daugelį ki-

lometrų turinčios atmosferos būklės matuoti yra specialūs vadinamųjų aerologinių stebėjimų metodai. Matavimo prietaisai pakeliami lėktuvais arba nedideliais oro balionais kartu su radijo siųstuvu, kuris perduoda prietaisų davinius. Pastaruoju metu ruošiami metodai siekiant pakelti prietaisus su raketomis. Jeigu reguliarius skridimai lėktuvais atliekami 6—7 kilometrų aukštyje, o radijozondai sėkmingiausiais atvejais pasiekia 30—40 kilometrų aukštį, tai raketos pakyla jau šimtus kilometrų.

Tiriant atmosferą labai svarbu yra vienu metu atlikti stebėjimus, kurie tartum iš karto nufotografuoja atmosfē-

Iš viso pasaulio

AFGANISTANAS. Su Čekoslovakijos Respublikos specialistų pagalba Džabal-us-Siradž mieste statoma stambi cemento gamykla. Ji bus paleista į eksploataciją jau šiais metais. Dabar vyksta įrengimų montavimas, kurį pagaminami Čekoslovakijoje.

Nuotraukoje: čekoslovakų ir afganų specialistų grupė gamyklos statyboje. Iš kairės į dešinę: technikas-statybininkas Volf-František, afganų meistras Said Achmad, vyriausias inžinierius Gaine Viljam, afganų meistras Mocha-med Jar, statybos direktorius afganietis Gafuri, afganų meistras Azam-Chan. B. Šero (TASS) nuotrauka.

Albanijos darbo partijos CK plenumas

TIRANA. Spaudos paskelbtas pranešimas, kad 1957 metų vasario 13—16 d. d. įvyko Albanijos Darbo partijos CK plenumas.

Plenumas apsvairstė šiuos klausimus: 1. ADP CK pirmojo sekretoriaus Envero Hodžos pranešimas apie tarptautinę

padėtį ir partijos uždavinius; 2. ADP CK sekretoriaus Hiusnio Kapo pranešimas apie kai kuriuos žemės ūkio vystymo klausimus.

Plenumas pritarė pranešimams ir priėmė dėl jų atitinkamus nutarimus. (TASS-ELTA).

Prancūzijos Komunistų partijos CK nutarimas dėl Š. Tijono

PARYŽIUS. Laikraščio „Jumantė“ pranešimu, Prancūzijos Komunistų partijos Centro komitetas nutarė grąžinti Šarliui Tijonui Centro komiteto nario teises. Šarlis Tijonas buvo pašalintas iš Prancūzijos Komunistų partijos Politinio biuro ir Centro komiteto 1952 metų rugėnį už klaidas, kurias jis padarė, neteisingai supratęs partijos principus ir politinę liniją. Tas klaidas jis jau tada pripažino.

Centro komiteto nutarime sakoma, kad nuo to laiko Šarlis Tijonas parodė, jog jis drausmingas ir netikimas partijos reikalui, priešinosi spaudimui, kurį jam darė PKP priešai. (TASS-ELTA).

Pažvelkite į šią nuotrauką! Čia matote paskutinę amerikiečių „gyvenimo būdo“ naujovę. Patekusius į visišką nevilį bedarbius, apskūrus vertėivos panaudoja reklamai. Ant žmonių galvų — užrašai, girtantieji stebuklingą reginį, kurį ruošia kažkoks misteris Čarleris.

Tegu pats skaitlojas sprendžia apie tai, kaip „laisvoje“ Amerikoje yra skaitomasi su žmogaus orumu.

Redaktorius A. STAŠYS

LEKTORIŲ ŽINIAI
Gauta nauja medžiaga sekančioms paskaitoms:
1. Pagrindinės TSRS piliečių teisės ir pareigos.
2. Tarybinių rinkimų sistema.
3. Vladimiras Majakovskis.
4. Meno saviveikla — darbo žmonių auklėjimo priemonė.
5. Statybinių medžiagų gamyba Tarybų Lietuvoje.
Šią medžiagą galima gauti rajoninėje bibliotekoje kiekvieną dieną išskyrus pirmadienius.
Rajono kultūros skyrius

Rokiškio I vidurinės mokyklos mokytojai
Makutėnaitė Elvyra,
jos tėveliui mirus, reiškia giliai užuojautą.
Mokytojų kolektyvas

Mokytojui
Mikašui Algirdui,
jo broliui mirus, reiškia me užuojautą.
Mokytojai

Šiandien, vasario 24 d., 20 val. kultūros namuose įvyks rajoninės bibliotekos skaitytojų konferencija P. Cvirkos knygai „Žemė maitintoja“ aptarti.
Po to „Tarybų Lietuvos“ kolūkių meno saviveiklos koncertas.

KINOTEATRE
„SAULUTĖ“ — „Senosios kasyklos paslaptis“ — II. 24 d.
„Muna“ — II. 26—27 d. d.
„Išėjo degtukų“ — II. 29 ir III. 1 d. d.